

[Aksel Larsen.]

Kr. i 3 Aar og til Grønland indfører Værdier for 8,7 Mill. Kr. i de samme 3 Aar, hvis man skal tro denne Statistik.

Driftsunderskuddet paa det officielle Regnskab under Ministeriet for Søfart og Fiskeri udgør i de samme 3 Aar 1 618 000 Kr. Nu er dertil at sige for det første, at alle kapitalistiske Lande, der har Kolonier, har Underskud paa disse Kolonier. Det er en Udgift, Staten paatager sig for at sikre den kapitalistiske Klasse det Overskud, der nu en Gang kan hentes ud af Kolonierne; Underskuddet ved Driften, ved Administrationen, ved den politiske Styrelse og Undertrykkelse fordeles med andre Ord paa Statsbudgettet, altsaa i sidste Instans paa Skatteyderne, Overskuddet paa den kapitalistiske Klasse, som tager Overskuddet af Forretningerne med Kolonien.

Men dertil kommer, at jeg ikke er saa helt sikker paa, at dette Regnskab holder for en ganske nøjagtig Prøvelse. Under alle Omstændigheder er der Poster deri, som er lige at gaa til. Vi tager saadan en Ting som Udgifterne til Kirke og Skole i Grønland, en 300 000—400 000 Kr. om Aaret. Det er ikke specificeret, hvor meget der gaar til Kirken, og hvor meget der gaar til Skolen, men da Kirken er det væsentlige og betydende, og da jeg ikke kan tænke mig, at Eskimoerne selv har bedt om at faa indført nogen luthersk Folkekirke deroppe, er det altsaa en Udgift, man paatvinger Eskimoerne. Og paa samme Maade er det med en Række andre Udgifter, som man uden videre læsser over paa Grønlands Budget for at bevise: se, her staar den danske Stat og giver ædelmodigt Grønlænderne en 600 000—700 000 om Aaret i Tilskud!

Saa kommer der en Ting til, der fremgaar af disse Regnskaber. I Anmærkninger til Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1933 til 31. Marts 1934 staar der Sp. 1223 under „Handelen“ vedrørende „Bruttofortjeneste paa Indhandlingsvarer“, at Verdensmarkedets Priser skønnes i 1933 at ville gaa opad, medens de Priser, der gives Grønlænderne, er nedsat noget. Det er tilstrækkeligt betegnende: Priserne paa Varerne i Grønland fastsættes enevældigt af Grønlandske Handel, og man fastsætter uden videre Priserne paa de Varer, man køber hos Grønlænderne, uden Hensyn til, hvordan Verdenspriseniveauet for de samme Varer er.

Jeg skal belyse Forholdene nærmere, og her maa jeg anføre andre Klassikere til Støtte for de „vildledende“ Paastande, som det ærede Medlem Hr. Pürschel mener, jeg

fremsetter, og disse „vildledende“ Klassikere er for det første Knud Oldendovs „Den grønlandske Samfundslære“, udkommet i Godthaab 1931 paa Grønlandsk og Dansk. Jeg tænker, det er bekendt her, hvem Knud Oldendov er; han er i Øjeblikket fungerende Direktør for Grønlandske Handel, tidligere Landsfoged i Grønland; han maa formodes at kende til Tingene; hvis man blot gaar ud fra ham, blot tager for gode Varer, hvad han siger, kan det blive lidt vanskeligt at komme bagefter og beskylde mig for at operere med forkerte Kilder og forkerte Tal. Og den anden Kilde er den officielle grønlandske Statistik, og hvad denne grønlandske Statistik angaar, siger den noget andet, end det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde om, at Befolkningen gaar saa kolossalt frem i Antal, og at det er Bevis paa, at den befinder sig storartet.

Denne Befolkningsstatistik oplyser nemlig, at medens Fødselsprocenten er meget høj, nemlig 42,3 pro mille mod 18,6 pro mille i Danmark, er Dødelighedsprocenten til Gengæld forholdsvis meget større, for Mændenes Vedkommende i Alderen 5—30 Aar mellem 6 og 10 Gange saa stor som i Danmark. Det hænger vel sammen med Sundhedsvæsenet paa Grønland; der findes til hele Grønland 10 Læger, hvis vigtigste Opgave — det skal ikke være et Angreb paa disse 10 Læger, men det er nu sikkert saadan — er at kurere og pleje Danskerne paa Grønland, og Grønlænderne kommer i anden Række; hele Styreformen og alle de Forholdsregler, der overhovedet tages paa Grønland, viser nemlig, at saadan er det.

Jeg vil med Formandens Tilladelse citere en Sætning af Knud Oldendov i hans „Samfundslære“. Han siger om Landsfogeden, at

„Landsfogeden er som den danske Regerings Repræsentant“ — den danske Regerings Repræsentant — „i Grønland at betragte som Landets Øvrighed i Almindelighed og kan i overordentlige Tilfælde træffe saadanne Foranstaltninger, som Befolkningens Tarv maatte kræve“.

Jeg tror ellers, vi har faaet at vide af Statsministeren, at paa Grønland var der Valgret, og Grønlands Befolkning styrede sig selv o. s. v. Men i denne officielle grønlandske Samfundslære faar vi at vide, at Landsfogeden er den danske Regerings Repræsentant, og som saadan er han Landets Øvrighed. Her er vi ved min Sammenligning med Indien. Hvilken Forskel